

[Pia Kjærsgaard]

Dansk eksport vil få vanskeligere år. Vi har tabt markedsandele i store dele af Europa, og kombineret med faldende importvækst i de fleste af vore aftagerlande vil vort betalingsbalanceunderskud ikke blive revideret.

Danmark er i dag en af Vesteuropas mest forgældede nationer og formentlig det land i verden, hvor man har det største skattetryk. Regeringen kan ikke blive ved med at give tidligere regeringer skylden. Nu er man så i sit tredje borgerlige regeringsår og har selv sat de kedelige rekorder. Hvem var det, der talte om, at det skulle blive lettere at være dansker?

I december måned skete noget helt uhørt, da regeringen stemte for et forslag, der med ét slag lukkede for private investorers muligheder for at investere i danskbyggede skibe. Fremskridtspartiet tog selvfølgelig skarpt afstand fra den slags politik. Hånd i hånd med de socialistiske partier sørgede man gennem denne lovgivning for, at danske skibsværfter kunne lukke ordrebøgerne i. Tusinder af danske arbejdspladser ser nu ud til at blive nedlagt, fordi man ikke hørte på de advarsler, der kom ikke bare fra fremskridtspartiet, men også fra redere, værfter og leasingselskaber. Den borgerlige regering gik med til denne ansvarsløse handling på trods af advarsler, og til trods for at man vidste, at kun ét skib var kontraheret i 1984 uden for parts- og kommanditselskaber. I 1985 er der overhovedet ikke blevet kontraheret nogen skibe. Jeg er klar over, at socialdemokratiet stod i spidsen for felttoget imod skibsleasing, og jeg har noteret mig, at det samme socialdemokrati nu vil hjælpe de værfter, der kommer i knibe på grund af denne antierhvervsmæssige lov. Det er det groveste hykleri, jeg endnu har set.

Ja men vil regeringen så ikke gøre spor for at afbøde loven? Nej, ikke en pind. Industriministeren udtalte den 18. maj i år i Jyllands-Posten, at skibsværftsindustrien skal lade være med at pibe og skal holde sig for god til at prøve at placere et ansvar hos politikerne. Hvis det ansvar ikke skal placeres hos de partier, der laver love til skade for dansk værftsindustri, så ved jeg sandelig ikke, hvor ansvaret skal placeres. Men vores naive regering kan bare vente! Jeg er overbevist om, at socialdemokratiet vil have nye støtteordninger indført; man kan jo ikke leve uden støtte i det parti, og så må industrimini-

steren se, hvor han vil finde pengene. Det er både overlegent og amoralsk.

Den almindelige dansker havde mulighed for at hjælpe dansk erhvervsliv og gjorde det gerne, hvilket de mange tusinde leasingkontrakter vidnede om. Nu er det slut, og den almindelige dansker har mistet endnu en bid af sin selvstændighed.

Så er der skattereformcirkuset. Det ser ud til, at de gamle partier vil give de største indkomster en stor skattelettelse, medens omkring 280.000 familier skal betale mere i skat. Heraf bor en stor del i egen bolig, og det er altså bevis for, at CDs mange ord og fagter overhovedet ingen realistisk betydning har. CD forsøger at skabe sig en monopolpolitik på husejernes bekostning, men gang på gang viser det sig jo, at partiet ikke opnår andet end at komme i aviser og TV. Husejerne, bilejerne, de unge, de gamle, ja det meste af befolkningen, er ladt i stikken af denne regering og dens støttepartier.

Jeg kan følge »Årets erhvervsleder«, Jørgen Trygved, der for nylig udtalte, at politikerne i årevis har bildt befolkningen ind, at det hele nok skal gå. Politikerne har ikke turdet fortælle sandheden for ikke at blive upopulære. I 10-15 år har løgn dækket over fakta. Han siger videre, at der måske vil gå 3-5 år, før vi er helt nede at ligge, men så får man også øjnene op for sandheden.

Fremskridtspartiet har siden 1972 sagt sandheden, og vi har på så mange områder fået ret, ja på flere områder, end vi egentlig bryder os om. Men sandheden skulle ties ihjel, og det har man så fra sandhedsmodstandernes side koncentreret sig om. Fremskridtspartiet skulle gøres upopulært. Vi har set, hvordan folkevalgte politikere i første række har koncentreret sig om at varetage partiinteresser og egne interesser i stedet for at varetage folkets.

Rygtet fortæller, at regeringen seriøst påtænker en beskatning af fonde. Det er endnu et bevis på, hvordan regeringen ligger under for socialdemokratiets tankegang. Det er jo et typisk socialistisk synspunkt, at fonde skal beskattes og pengene derefter skal uddeles centralt, så man på den måde kan dirigere fondene. Indgår fondsbeskatningen derfor i skattereformdrøftelserne, vil vi kunne sige farvel til f.eks. Carlsbergfondet, der har uddelt over 150 mill. kr. til almennyttige formål de sidste år. Disse ydelser vil blive stærkt